

Appel iværksat den 28. november 2011 af TofuTown.com GmbH til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 20. september 2011 i sag T-99/10 — Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-599/11 P)

(2012/C 133/25)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: TofuTown.com GmbH (ved Rechtsanwältin B. Krause)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen og i sagen ved Retten, eller, såfremt nærværende appel forkastes, deles disse omkostninger af parterne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den foreliggende appel er rettet mod Rettens dom, hvorved denne annullerede afgørelse truffet den 7. januar 2010 af Fjerde Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) vedrørende en indsigelsessag mellem Meica Ammerländische Fleischwarenfabrik Fritz Meinen GmbH & Co. KG og TofuTown.com GmbH.

Appellanten har gjort gældende, at den appellerede dom bør ophæves af følgende grunde:

For det første har Retten begået en retlig fejl, idet den ved anvendelse af nye kriterier fastslog, at der er risiko for forveksling i henhold til artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009⁽¹⁾. Ifølge den appellerede dom er det tilstrækkeligt, at begge begreber stammer fra et fælles overbegreb, for at der foreligger en begrebsmæssig lighed, og at begreberne — selv om de begrebsmæssigt set er forskellige — ikke er modstridende, hvilket ikke er foreneligt med den hidtidige retspraksis.

For det andet har Retten begået en retlig fejl, idet den fastslog, at der var en risiko for forveksling uden i denne forbindelse at tage alle relevante og anerkendte kriterier for bedømmelsen af ligheden mellem varemærkerne i betragtning. I den foreliggende sag findes den eneste identiske bestanddel i slutningen af det varemærke, indsigelsen er støttet på. Ifølge fast retspraksis

gælder det princip, at forbrugeren generelt set i højere grad lægger mærke til, hvordan et varemærke begynder, end til, hvordan det slutter.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (kodificeret udgave), EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 30. november 2011 af ara AG til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 22. september 2011 i sag T-174/10, ara mod KHIM

(Sag C-611/11 P)

(2012/C 133/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: ara AG (ved Rechtsanwalt M. Gail)

De andre parter i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Allrounder SARL

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen, der blev afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 22. september 2011 i sag T-174/10, ophæves.
- Afgørelse truffet den 26. januar 2010 af Første Appellationskammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 481/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret og intervenienten i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker⁽¹⁾.

Appellanten har i denne forbindelse for det første gjort gældende, at Retten har tilsidesat begrundelsespligten, idet den i forbindelse med helhedsvurderingen af risikoen for forveksling ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for så vidt angår kriterierne vedrørende den relevante kundekreds, sammenligningen af varemærkerne og risikoen for forveksling. Den fastslog således fejlagtigt, at den omhandlede kundekreds bestod af gennemsnitsforbrugere, som udviser et middelhøjt opmærksomhedsniveau ved købet af de omhandlede varer, selv om det indledningsvist er påvist, at forbrugeren sjældent har mulighed for at foretage en direkte sammenligning af de forskellige

varemærker. I forbindelse med sammenligningen af varemærkerne fastslog Retten desuden fejlagtigt, at forekomsten af de to trekantdesign vil være fremtrædende i forbrugernes opfattelse af det omtvistede varemærke. Retten har dermed tillagt en eller flere af bestanddelene i varemærket for megen vægt.

Retten har desuden tilsidesat begrundelsespligten ved ikke have henvist til de dokumenter, som intervenienten indgav i forbindelse med vurderingen af, om der er en risiko for forveksling.

Endelig undervurderede Retten betydningen af princippet om undersøgelse ex officio.

(¹) EUT L 78, s. 1.

Appel iværksat den 6. december 2011 af Brighton Collectibles, Inc. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 27. september 2011 i sag T-403/10 — Brighton Collectibles mod KHIM — Felmar

(Sag C-624/11 P)

(2012/C 133/27)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Brighton Collectibles, Inc. (ved avocat J. Horn)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Felmar

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom i sag T-403/10 ophæves.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de af Brighton Collectibles, Inc. afholdte omkostninger.
- Selskabet Felmar tilpligtes at bære sine egne omkostninger såfremt det indtræder i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med denne appel har appellanten gjort gældende, at Retten hverken foretog en gyldig bedømmelse af de beviser, som appellanten forelagde den, eller gav en tilstrækkelig begrundelse for afgørelsen for så vidt angår den påberåbte nationale ret, nærmere bestemt den irske og den britiske retspraksis vedrørende »Passing off«. Retten tilsidesatte følgelig bestemmelserne i artikel 8, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (¹).

(¹) EUT L 78, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesverwaltungsgericht Leipzig (Tyskland) den 13. februar 2012 — Gemeinde Altrip m.fl. mod Land Rheinland-Pfalz

(Sag C-72/12)

(2012/C 133/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht Leipzig

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Gemeinde Altrip, Gebrüder Hört GbR og Willi Schneider

Sagsøgt: Land Rheinland-Pfalz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 6, stk. 1 i direktiv 2003/35/EF (¹) fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at fastsætte, at de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337/EØF (²), også finder anvendelse på sådanne administrative tilladelsesprocedurer, som myndighederne havde indledt før den 25. juni 2005, men hvor tilladelse først blev meddelt efter dette tidspunkt?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende:

Skal artikel 10a i direktiv 85/337/EØF som affattet ved direktiv 2003/35/EF fortolkes således, at medlemsstaterne var forpligtet til at udvide anvendelsen af de nationale forskrifter, der blev vedtaget til gennemførelse af artikel 10a i direktiv 85/337/EØF med henblik på anfægtelse af den processuelle lovlighed af en afgørelse, til at omfatte det tilfælde, hvor der er gennemført en miljøvurdering, men denne er behæftet med fejl?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares bekræftende:

Skal artikel 10a i direktiv 85/337/EØF i de tilfælde, hvor det i en medlemsstats forvaltningsretlige regler i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 1, litra b), i direktiv 85/337/EØF foreskrives, at medlemmerne af den berørte offentlighed principielt kun har adgang til domstolsprøvelse under forudsætning af, at de gør gældende, at en rettlighed er krænket, fortolkes således,